

Sygn. akt II Cz 1286/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia wierzyciela (...) Bank S.A. w W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 października 2015 r., sygn. akt I Co 857/15, w sprawie przy udziale dłużniczki A. B.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

p o s t a n a w i a:

I. **zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że utrzymać w mocy postanowienie Referendarza Sądowego z dnia 8 maja 2015r.**

II. **zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 30 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 października 2015 r. Sąd Rejonowy w pkt I uchylił w całości postanowienie Referendarza Sądowego z dnia 8 maja 2015r.; w pkt II oddalił wniosek (...) Bank S.A. w W. o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z 24 marca 2015r., wystawionemu przeciwko dłużniczce A. B.; w pkt III zasądził od wierzyciela na rzecz dłużniczki koszty postępowania, zaś w pkt IV wstrzymał – do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy – wykonanie ww. tytułu wykonawczego. W uzasadnieniu Sąd powołując przepis art. 398²² § 1 kpc, art. 172 kpc oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r. (sygn. akt P 45/12) zważył, że wprawdzie odroczone utratę mocy obowiązującej zakwestionowanych przepisów do czerwca 2016 roku, lecz brak jest podstaw, aby przepisy te traktować jako niewadliwe. W ocenie Sądu skoro zostały one uznane za niezgodne z Konstytucją RP to niedopuszczalnym jest dalsze tolerowanie faktu niezgodności przepisów z tym najwyższym aktem prawnym. Nie uwzględniono przy tym zarzutu skarżącej, co do braku tożsamości banku, z którym zawarła umowę.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wierzyciel zaskarżając je w całości podniósł, że odroczenie termin utraty mocy obowiązującej niekonstytucyjnych przepisów ma ten skutek, że w okresie odroczenia przepisy te (o ile wcześniej nie zostaną uchylone, bądź zmienione przez ustawodawcę), mimo obalenia w stosunku do nich domniemania konstytucyjności, powinny być stosowane przez ich adresatów, w tym przez sądy. Ponadto prace nad ustawą dotyczącą bankowego tytułu egzekucyjnego wskazują, że pomimo wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny, tytuł któremu nadano klauzulę na podstawie przepisów dotychczasowych zachowuje moc tytułu wykonawczego także po jej wejściu w życie.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało uwzględnieniu. W pierwszej kolejności należy wskazać, że istotą zagadnienia w rozpoznawanej sprawie jest fakt wydania przez Trybunał Konstytucyjny wyroku z dnia 14 kwietnia

2015 r. (P 45/12; Dz. U. poz. 559), w którym to stwierdzono niezgodność art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe (Dz. U. 2015, poz. 128) z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, a zatem ocenie podlegał wpływ na rozstrzygnięcie Sądu, odroczenia utraty mocy obowiązującej tych przepisów z dniem 1 sierpnia 2016 roku. Ocena prospektywnego działania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego była już przedmiotem szerokich rozważań w orzecznictwie, gdzie argumentowano to tym, że przeciwny pogląd podważałby sens samego odroczenia. Oznacza to, że do czasu upływu okresu mocy obowiązującej przepisu, sądy i inne organy państwowe winny go stosować pomimo jego wadliwości (zob. m. in. wyrok SN z 20.04.2006, IV CSK 38/06, wyd./el. Lex nr 398455; postanowienie SN z 20.04.2006, IV CSK 28/06, wyd./el. Lex nr 188134; postanowienie SN z 30.06.2006 r., V CSK 133/06, wyd.el. Lex nr 677784). Podnoszone były również argumenty przeciwko takiej interpretacji, jednakże Sąd Okręgowy zauważa, że w głównej mierze koncentrowały się one wokół orzecznictwa sądów pracy, a więc dotyczyły co do zasady innych stanów faktycznych i problematyki właściwej dla prawa pracy (zob. np. wyrok SN z 7.05.2009 r., III PK 96/06, OSNP 2008/5-6/61, wyrok SN z 7.05.2009 r., III UK 96/08, wyd./el. Lex nr 1001327). Sam Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu swojego orzeczenia wskazał, że przepisy te zachowują moc obowiązującą przez ponad rok od dnia ogłoszenia wyroku, a zatem powinny być stosowane przez ich adresatów, w tym przez sądy, chyba że wcześniej zostaną uchylone bądź zmienione przez ustawodawcę, (zob. pkt 4 uzasadnienia wyroku). Powołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie wywoła jednak już skutku z art. 190 Konstytucji, ze względu na wejście w życie, w dniu 27 listopada 2015r., ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1854; zob. stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w zbliżonej sprawie, w wyroku z 26.08.2009 r., I CSK 33/09, wyd./el. Lex nr 584185). Istotnym jest, że w akcie tym, oprócz uchylecia zakwestionowanych przez Trybunał przepisów Prawa bankowego, zawarto również normy intertemporalne. Zgodnie więc z treścią art. 11 ust. 2 ustawy, jeżeli przed dniem wejścia jej w życie wydano postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, dalsze postępowanie w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności toczy się według przepisów dotychczasowych. W rozpoznawanej sprawie klauzula taka została nadana postanowieniem Referendarza Sądowego z dnia 8 maja 2015r., a więc Sąd Okręgowy był zobligowany do stosowania, na podstawie powołanego przepisu, przepisów dotychczasowych. Zauważyć przy tym więc należy, że w niniejszej sprawie miał zastosowanie, jako przepis szczególny, nie powołany przez Sąd Rejonowy art. 398²² § 1 k.p.c., a przepis art. 767^{3a} k.p.c., zgodnie z którym wniesienie skargi na orzeczenie referendarza w postępowaniu egzekucyjnym nie powoduje utraty mocy przez zaskarżone postanowienie, sąd orzeka jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu, a rozpoznając skargę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza utrzymuje w mocy albo je zmienia. Nadto w myśl art. 786² § 1 k.p.c. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, sąd bada jedynie czy bankowy tytuł egzekucyjny spełnia wymogi wynikające z przepisów prawa bankowego, tj. czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonywanej bezpośrednio z bankiem. Te warunki zostały w rozpoznawanej sprawie niewątpliwie spełnione (roszczenie wynika z czynności bankowej jaką było zawarcie umowy kredytu hipotecznego, zaś dłużniczka dnia 10 lipca 2008 r. poddała się egzekucji- k. 4 i 11), a zatem wniosek o nadanie klauzuli, a w konsekwencji i zażalenie, należało uznać za zasadne. Oczywiście bezzasadny jest natomiast zarzut podniesiony w skardze na orzeczenie referendarza, kwestionujący następstwo prawne wierzyciela (...) Bank S.A. w W. i w tej kwestii Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, do którego dłużnik w niniejszej sprawie w ogóle już się nie odniósł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie powołanych przepisów prawa, a także art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w pkt I postanowienia, zaś o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 kpc. (pkt II).

(...)